
a holnap fiai

DUŠAN VASILJEV

Jövünk már, ifjan,
rabok serege vár ránk,
az anyatej még érzik rajtunk,
s már a sírunkat ássák,
de mi jövünk,
és a rabok serege vár ránk!

Tegnap ők voltak erősebbek,
ma már gyászt öltenek és sírnak,
holnapra eltörpülnek,
csöpp a tengerben,
sötétség-irmag;

mert holnap
új hajnal virrad
s a vörös rózsák kibomolnak.
És aztán kacagunk,
a könnyek árka szikkad,
holnap, holnap a mi hajnalunk virrad,
mert bennünk fiaira ismer a Holnap.

Igyunk, daloljunk! örömet pazaroljunk;
a százados seb többé sose sajoghat:
tegnap még a Kín s a Hit rossz árvái voltunk —
de ma fiaira ismert bennünk a Holnap.

És holnap
új hajnal virrad,
a vörös rózsák pompásan kibomolnak.
Kacagunk, nagyon és sokáig,
a könnyek árka már meg se látszik,
mert ez a mi hajnalunk, ami virrad,
mert fiaira ismert bennünk a Holnap!

Ács Károly fordítása